

DE POSTRIJDER

Men schrijft in te Tongeren bij M. COLLÉE, uitgever en eigenaar van dit blad.

De Postrijder verschijnt 's dinsdags, 's dondersdags en zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten franco gedaan worden aan den uitgever, groote Markt, n° 37-39, te Tongeren.

DER PROVINCIE LIMBURG

Abonnement

Binnen de stad, 7 fr. per jaar.
Buiten de stad, 8 fr. „
Een blad afzonderlijk 15 centimen.
De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.
Aankondigingen 15 centimen per drukregel.
Reclamen, voornissen en andere artikelsvoorwaarden in het blad: 1 fr. den drukregel.

TONGEREN, DEN 14 NOVEMBER

Aan de lezers van den POSTRIJDER.

De ongemeene bijval van den Postrijder, en het aangroeiend getal zijner aankondigingen, maken ons een plicht nieuwe opofferingen te doen om de welwillendheid van het publiek te beantwoorden.

Te rekenen van nieuwjaar aanstaande zal de jaarlijksche abonnementsprijs bepaald worden als volgt:

Driemaal per week . . . 6 frs.
Tweemaal per week . . . 5 frs.
Zaterdag alleen 4 frs.

Deze prijsvermindering zal alleenlijk toegestaan worden aan de personen die hun abonnement vooraf betalen.

De personen die van haden een abonnement aan den Postrijder nemen en vooraf betalen, voor het jaar 1883, zullen het blad gratis ontvangen tot aanstaande nieuwjaar.

De Postrijder is het grootste blad van Limburg. Onze maatregelen zijn genomen om hetzelfde voor het vervolg onder alle opzichten nog verdienstiger en voor den lezer aantrekkelijker te maken.

Aan minister Grady.

Wij hebben eenen brief voor ons liggen van eenen militaair, waarin wij de volgende regels aantreffen:

« Nu, den dag dat ik schrijf zal ik toch een beter bed hebben, want in Lier heb ik zes nachten op eenen stroozak geslapen, zonder mijne kleeren uit te doen.»

Zou het gouvernement, dat zooveel miljoenen over heeft voor ledige scholen en onderwijzers die niets te doen hebben, niet eenige duizenden franken over hebben om onze burgers- en werkmanskinderen welke het naar de kazerne sleurt ten minste van behoorlijke slaping te voorzien?

Wat zou de heer Grady, minister van oorlog daar wel over denken?

BINNENLAND

Tijdens de maand oktober laatstleden, heeft men 8033 brieven niet kunnen verzenden, uit hoofde van slechte adressen. Van dit getal heeft men er 4947 ter hunner bestemming kunnen bestellen of aan de schrijvers teruggezonden. 3086 brieven zijn in de scheurmand geworpen. 940 telegrammen heeft men niet kunnen bestellen, door dezelfde oorzaak. Van dit getal heeft men er 426 ter hunner bestemming kunnen brengen, ten gevolge van de opzoekingen gedaan door de burealen of de tusschenkomst van den post. De overige zijn in de scheurmand geworpen.

— Ziehier wat men leest in een klein liberaal dagblad van Namen: « Wie weet of Louise Michel niet door de katholieken zelf uitgenoodigd is om konferenties in België te komen geven? » 't Is hetzelfde blad dat, voor de ontdekking van Vaughan, zegde, dat Bernays misschien wel door de Jesuiten vermoord was! Wat.... geestig blad!

— Men schrijft uit Verviers, 10 november:

Het is eene gewoonte geworden wanneer de katholieken in eene kiezing zegepraalden, dat er onmiddellijk eene vraag tot vernietiging der kiezing wordt ingezonden. Verleden dinsdag hadden MM. Lonbienne en Poswick, in de ballotteering te Verviers den zegepraal behaald. Gisteren vernamen men dat de liberalen eene reklama hadden ingediend bij de bestendige deputatie, om de ballotteering te doen vernietigen. Het schoonste van 't spel is, dat daags voor de ballotteering, het orgaan van de Association liberale van Verviers, antwoordende aan een konservatief blad, verklaarde dat de associatie geene reclamatie zou doen in geval de kandidaten der katholieken den zegepraal behaalden.

BUITENLAND

Frankrijk.

HUIS GESTOLEN.

Zekere M. Kapper, koopman te Parijs, had zich te Genevilliers een klein zwitsersch lusthofje laten bouwen, waaria hij een deel van den zomer ging doorbrengen.

Op Allerzielendag begaf hij zich naar Genevilliers om eenige aren in zijn huisje door te brengen maar hoe stond hij te zien, wanneer hij daar gekomen, zijn eigendom niet meer vond. Hij onderzocht de geburen en deze verhaalden hem, dat in den loop der vorige week een troep verklieden gekomen was en het huis stuk voor stuk had weggedragen. De dieven zijn nog niet gevonden.

De stad Parijs telt thans 82.352 huizen. In 1876 waren er slechts 71.875. Ofschoon er, sedert dien tijd meer dan 7000 huizen afgebroken zijn is hun getal toch, in vijfjaren tijds, met meer dan 10,000 vermeerderd. Het gemiddeld getal der inwoners is 27 voorieder huis.

Maandag morgen, in de nabijheid van het fort Bruu, te Lyon, vonden de landlieden, die 's morgens naar de markt gingen een ruitje verlaten, op den openbaren weg, waarin een lijk lag. Het lijk werd herkend voor dat van den genaamden Galamand, kruidenier te Lyon.

Zouals naar gewoonte was hij 's maandags morgens met zijn ruitje naar de markt van St-Laurent-de-More gegaan. Hij was drager van eene som van acht-en-achtig frank.

Een uur na dat hij zijne woning verliet werd hij door bijlslagen vermoord.

De politie heeft eenen kerel met verdacht voorkomen aangehouden, wiens kiel met bloed bevlekt was; hij loochent zich ter plaats bevonden te hebben en zegt niets van de zaak te weten. Men heeft enkel vermoedens op hem.

Het onderzoek heeft tot eene nieuwe ontdekking geleid; een poelier was denzelfden nacht, ten 2 uur 's morgens, op dezelfde plaats aangevraagd, doch een groote bond had de kwaaddoeners op de vlucht gedreven.

DE BEELDSTORMERS.

De anarchisten van Parijs zijn woensdag bijeen geweest in de zaal Lévis aldaar. Zij hebben zich bezig gehouden met de zaken van Montcau-les-Mines. Zekere Bernard, een der inrichters van de revolutionaire beweging te Lyon, verhaalde de geschiedenis van den opstand. Hij zegde dat men het geweld moest gebruiken om de bestaande instellingen omver te werpen; maar poeier en lood zijn slechte middelen, dynamiet en andere ontplofbare stoffen, zijn beter. Eindelijk werd er een dagorde gestemd, waarbij de aanwezigen zich medeverantwoordelijk verklaarden voor al de feiten door de anarchisten gepleegd en gelukkig zijn over den bekomen uitslag, omdat de maatregelen, door het gouvernement genomen, bewijzen, dat het schrik heeft van de beweging. Het dagorde eindigde met te herinneren dat, in tegenwoordigheid der dwingelandij, de opstand de heiligste der plichten is.

Dezer dagen werd op den muur van een groot nijverheidsgeesticht te Mans het volgende opschrift aangeplakt gevonden:

« G...., uithongerend van den niets bezittende; drinker van het bloed des volks! en geteekend: » een gedeporteerde.»

Aan de statie te Souillac, departement Lot, zijn 20 kistjes met dynamiet, ieder wegende 20 kilo, gestolen. Men heeft tot dusver geen spoor van dieven of van het gestolene kunnen ontdekken.

In de statie te Montpellier legde de politie de hand op een pak dynamiet, dat in een reiszak gevonden was aan het adres van zekeren Immimer, een zoogezegde student.

De vergadering van anarchisten te Lyon onder voorzitterschap van Paula Minck, heeft donderdag plaats gehad. Er was veel volk en nog meer rumoer. Zekere Deloche, socialist en neef des moordenaars van kommandant Arnaud, sprak tegen de anarchisten. De meesters lieden evenveel als de werklieden. Hij eindigde zijne rede te midden van een oorverdoovend geroep van *Leve de regering!* Men vreesde gedurende eenigen tijd voor wanorders. De politie was te been. Op den Boulevard Croix-Rouss hadden samenschotelingen plaats. De menigte belette zekere ingeschreven sprekers het lokaal te naderen of op de tribuun te komen. De dagbladschrijvers konden onmogelijk in het lokaal geraken.

Morgen wordt de nieuwe prefekt te Lyon verwacht. De vergadering heeft besloten dat men voor het stadhuys zal bijeenkomen om te manifesteeren. Eene deputatie zal verder naar den prefekt gezonden worden, om hem te verzoeken middelen te beramen ten einde de krisis, die op de ongelukkige verklieden weegt, te doen verminderen.

Te Marseille heeft de gemeenteraad al de keldergaten, riolen en andere openingen der Beurs doen toemetselen, ten einde de aanslagen der anarchisten te voorkomen. Hetzelfde zal aan de prefektuur gedaan worden.

Engeland.

EENE ERNSTIGE VERGISSING.

Het indisch gebruik, om weduwen met het lijk van haren overleden echtgenoot te verbranden, is, naar professor Max Muller in zijn werk over Oostersche talen en godsdiensten beweert, niet door de Veda's voorgeschreven, maar door list of domheid van de indische priesters ingevoerd. Deze toch hebben voor het woord *agre* (altaar), *agnet* (vuur) gelezen, zoodat zij uit het voorschrift: Laat haar (het eerste) naar het altaar gaan, het bevel maakten: Laat haar in het vuur gaan.

Zeker heeft nooit de verkeerde opvatting van een woord zooveel menschenlevens gekost.

Uit bijna alle graafschappen van Engeland

ontvangt men meer of minder ongunstige berichten aangaande de verwoestingen door de laatste overstromingen aangericht, en het gevolg van de hier voorbeeldeloos zware en aanhoudende regens in den laatstverloopen tijd gevallen.

In het westen en zuidwesten des lands is gedurende de laatste 14 dagen 200 procent meer water gevallen dan in den regel gedurende de gansche maand Oktober het geval is. Te Londen bedroeg de hoogte van het water 41 2/3 duim Engelsche maat over de gansche oppervlakte der stad.

Welke verbazend groote schade op nieuw wordt te gemoet gezien, laat zich met een woord aanduiden. Op den noodlottigen 18 Januari van het vorige jaar werd door de hoog opgestuwde wateren van de Theems eene schade aangericht van 250,000 pond sterling of 3 miljoen gulden. En dezer dagen stond de Theems op enkele centimeters na, even hoog als toen dat het geval was. Duizenden bij duizenden stonden in dichte groepen allerwege verspreid langs den oever der rivier, van Berrymondsey naar Rotherhithegen elders, hooger rivieropwaarts. En 't geen de angst niet weinig doet klimmen is de onzettende onzekerheid, dat het water voortdurend blijft stijgen. Een groot gedeelte van de oevers, der rivier in de stad is aan beide zijden bezet met een lange reeks werkplaatsen en pakhuizen, waar miljoenen schats is geborgen. Worden zij onder water gezet, dan is de schade niet te berekenen. Nu reeds staan vele onderstukken, met graan gevuld, onder water.

Vraagt men wat er heeft plaats gehad door het stijgen van de Theems verder landwaarts in, dan verneemt men dat onheilten zonder tal zijn aangericht over den ganschen wijden weg van Richmond tot Londen, endergelijke berichten worden insgelijks verkregen uit alle hooger gelegen streken; allerwege is de toestand van een groot gedeelte der bevolking over dit gestrekte gedeelte van Engeland zeer betreuenswaardig.

Veel andere rivieren, als de Wijn, de Severn en de Trent om slechts enkel te noemen, hebben de omliggende velden in eene blanke watervlakte herschapen.

Rusland.

DE KRONING VAN EENEN CZAAR.

Men spreekt veel over de aanstaande kroning van den Czaar of keizer van Rusland. Ziehier hoe deze plechtigheid gebeurt volgens den gebruikelijken ritus der russische schismatische Kerk:

Vooraleer de Czaar zich op weg begeeft, gaan de russische aarts-priesters met het kruis, bijgestaan door twee diakens die wijwater dragen in eenen gouden beker, den weg besprenkelen langs waar de Keizer moet komen. Langzamerhand komen de grootvorsten en vorstinnen, al de leden van het diplomatiek korps, de hooge bedienden van het rijk, de Senators in hun rood kostuum, de ministers overladen met ridderorden kruisen, de maarschalken in hun schitterend uniform, de staatsdames en jonkvrouwen in het nationaal kostuum, verder de afgevaardigden der kooplieden uit het geheel rijk, de meesten met den blauwen of zwarten met gouddraad doorweven mantel bekleed, de gezantschappen der Aziatische volken, die bondgenooten van den keizer zijn: Chinezen, Mongolen, Baskiers, Kaimukken, Kirghizezen, Boukharen, Circassiers, Georgiers, Mingreliers, Lappen, Eskimo's, Perzen en Turcomanen, die een zonderling mengelmoois vormen van allerlei rassen, soms half gekleed en met boog of lans gewapend, of met den yatagan met gebeddhouwd zilveren gevest, of den sabel met ruw bewerkt houten greep op zijde; langzamerhand komen deze de plaats innemen op de treden die tot den keizerlijken troon leiden welke door eenen karmozijnrood fluweel met gouden franje en kwasten gedekt wordt.

Deze schitterende en schilderachtige stoet trekt langzaam voorwaarts, voorafgegaan door eene afdeeling van 's keizers lijfwacht te paard, gekleed met lijfrokken van rood laken met zilveren sterren bezaid, en van 2 hoornblazers te paard met wapenrokken van goud brokaat, mutsen van scharlaken fluweel en staven in de hand. De Keizerlijke kenteekens die door hoogwaardigheid-bekleeders worden gedragen, worden links van den troon op eene met goudlaken overdekte tafel nedergelegd.

Voor de Kerk onder het met fluweel versierde voorportaal heeft zich de gansche geestelijkheid verzameld van staf en mijter voorzien, uitgedoscht in koor en misgewaden, schitterend van juwelen om onder het zwaaiven der gouden wirookvaten de komst des Keizers af te wachten.

De Czaar nadert. Hij gaat den rooden trap af, welke met een Perzisch tapijt bedekt en met rozelbladen bestrooid is. Hij draagt de uniform van divisie generaal met de roode broek en loopt onder eenen breeden troonhemel, welks binnen-zijden eene vlucht gouden arenen te zien geeft op een azuren veld geborduurd.

De metropoliitaan van Moskou laat hem het kruis kussen, terwijl die van Novgorod hem met wijwater besprengelt.

De vorsten der kerk begeleiden vervolgens de Czaar naar zijnen troon; daarop nadert de met-

ropoliitaan van Moskou eerbiedig zijne keizerlijke majesteit en overhandigt hem een perkament, waarop de geloofsbelijdenis geschreven staat welke de Czaar staande voorleest met luider stem en de hand aan het gevest van zijn zwaard geslagen.

Nadat dit is afgelopen, beklimmen de aartsbisschoppen van Novgorod en Kiev de treden van den troon, om den Czaar den krooningsmantel ter hand te stellen.

De keizer neemt hem eigenhandig aan en werpt hem om zijne schouders; daarna knielt hij neder voor den metropoliitaan van Moskou die hem onder het prevelen van een gebed te handen oplegt en zegent.

Dan verheft zich de Czaar met waardigheid en majesteit en neemt de van diamanten fonkelende keizerlijke kroon in handen en plaatst ze zelf zich op het hoofd.

Op dit oogenblik nadert de Keizerin haren verheven gemaal en knielt voor hem neder, waarna de Czaar de kroon afneemt en ze, een oogenblik boven het hoofd der Keizerin houdt, als een zinnebeeld, dat hij haar deelgenoot maakt van zijne macht en grootheid.

Op het plein van Kremlin dondert nu het kanon, de driehonderd kerken van Moskou doen de lucht van het klokgebrom daveren en de gewelven van de oude hoofdkerk weergalmen van aangeheven feestgezangen.

De mis neemt eenen aanvang. De zilveren deuren van de Ikonostase worden geopend, de aartsbisschoppen van Novgorod en van Kiev begeven zich tot den Keizer, en melden hem dat alles voor de plechtige inwijding gereed is. De Czaar verlaat zijnen troon en de Keizerin vergezelt haren echtgenoot tot den drempel van het heiligdom, dat door geene vrouw mag betreden worden.

De metropoliitaan van Moskou doopt vervolgens in eenen kerk, die met heilige olie gevuld is, den goudenlijftak dien hij in de hand houdt; daarmede zalft hij de slapen, oogleden, neusgaten, lippen, borst en handen van den Czaar, onder het spreken van deze woorden: Dit is de zegel des heiligen Geestes en na elke heilige zalving, wascht de aartsbisschop van Novgorod de olie weder af.

Naar het altaar geleid, wordt aan den czaar onder twee gedaanten de communie toegediend terwijl de Keizerin steeds geknielend den ingang van 't heiligdom ook uit de handen van den aartsbisschop van Kiev de communie ontvangt.

Daarna verlaat de Czaar met de kroon op den hoofd de kerk terwijl aan beiden zijden van den weg eene dubbele rij met lans en gewapende kozakken en grenadiers met vergulde mijten geschaard staat; onder een oorverdoovend hou hou / van het volk treedt hij de kerk van den aartsengel Michael binnen waar hij de handen der heiligen beelden kust, om vervolgens naar het Oude Paleis terug te keeren.

Het kroningsfeestmaal wordt in het Kremlin gehouden. De Keizer en de Keizerin eten alleen en worden door de hofmaarschalken gediend. De staalofficieren met den oppermaarschalk aan het hoofd en geholpen door de officieren der wacht, brengen met onhoofden degen de schotels aan, welke door den metropoliitaan achtereen volgens gezegend worden. Wanneer de Czaar verlangt te drinken, verwijdt zich het korps der gezanten, daarbij zorg dragende steeds het aangezicht naar den Keizer te wenden. Nu komen er zangers in galakleeding met den degen, op zijden en voeren gedurende het verdere gedeelte van de maaltijd verschillende muziekstukken uit, gekozen onder de oudste van Rusland.

Canada.

BRAND TE HALIFAX. — 31 SLACHTOFFERS.

Eene depeche van 7 dezer uit Halifax meldt dat het gasthuys dier stad door brand vernield is.

Een-en-dertig zieken kwamen in de vlammen om, de slachtoffers bevonden zich op de bovenste verdieping van het huis. Het vuur ontstond in het beneden gedeelte en breidde zich van daar uit naar boven, langs de opening van den ascenseur. Aldus werd het onmogelijk die arme lieden te redden, want geene enkele ladder was lang genoeg, om tot aan de verdieping te komen waar zij zich bevonden.

Egypte.

DE CHOLERA.

De londensche dagbladen kondigen eene depeche af uit Alexandrie, waarin gemeld wordt dat de cholera hevig woedt te Mekka en in bevigheid heeft toegenomen te Djeddah.

Andere berichten uit Mekka melden dat aldaar tusschen 24 en 26 oktober 10 sterfgevallen door cholera zijn waargenomen.

Elk jaar, omtrent dees tijdstip (de bevaart naar Mekka) berst de cholera uit; men moet zich dus niet al te zeer ougerust maken over die berichten. Het is nogtans goed dat er maatregelen genomen worden, en in verschillende havens der Middellandsche zee zal dan ook waarschijnlijk eene quarantaine worden voorgeschreven.